

V E N D I M
“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Hajredin Fuga,	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço,	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi,	Anëtar i “ “
Bardha Selenica,	Anëtare e “ “
Kujtim Puto,	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi,	Anëtar i “ “
Zija Vuci,	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, më datë 17. 03. 2000, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura kërkesën me nr. 18 Akti, që i përket:

KËRKUES: ILIR SULA, i përfaqësuar nga avokat Arben Akani, me deklaram.

OBJEKTI: Deklarim antikushtetues të Vendimeve nr. 998, datë 03. 12.1998 të Gjykatës së rrethit Tiranë dhe nr. 378, datë 23.06. 1999 të kolegjit penal të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 27, 31 germa “b” e “d”, 33 pikat 1, 42, 49,131 germa “f”, 134 germa “g” të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetues të këtyre vendimeve:

Në gjykimin e shkallës së parë dhe në atë të zhvilluar pranë kolegjit penal, çështja në ngarkim të tij është shqyrtuar pa u respektuar kërkesat e nenit 42/1 të Kushtetutës, i cili bën fjalë për procesin e rregullt ligjor.

Gjykata e rrethit Tiranë, e ka deklaruar fajtor për veprën penale të parashikuar nga neni 250 i Kodit Penal, pa u verifikuar deri në fund pretendimet e tij.

Ai ka insistuar të administrohet si prova dy procesverbale kallëzimi dhe të pyeteshin si dëshmitarë autorët e këtyre kallzimeve, të cilët janë dëmtuar nga veprimtaria kriminale e të ndaluarit Arben Alia edhe pas daljes së ligjit “Mbi Amnistinë”. Megjithëse marrja e këtyre provave kishte rëndësi për zgjidhjen e çështjes, gjykata pa vend nuk pranoi t’i administrojë, gjë që tregon se ky proces gjyqësor ishte jo i rregullt.

Kjo parregullsi ka vazhduar edhe në gjykimin e zhvilluar pranë Gjykatës së Lartë, por në formë tjetër. Kolegji penal e ka shqyrtuar çështjen në mungesë të kërkuesit, pa i komunikuar atij më parë ankimin që ka bërë kundër vendimit të Gjykatës së Apelit prokurori pranë kësaj Gjykate. Kërkuesi ka pretenduar se ai nuk është njohur fare me shkaqet e këtij ankimi dhe ka pasur dijeni për ditën e gjykimin në Gjykatën e Lartë. Ai ka parashtruar gjithashtu se, edhe avokati që ka marrë pjesë në këtë gjykim nuk ka qenë i autorizuar prej tij për ta përfaqësuar atë në Gjykatën e Lartë.

Prandaj, për këto arsye kërkuesi ka kërkuar deklaramin antikushtetues të dy vendimeve të sipër përmendura.

GJYKATA KUSHTETUESE,

Pasi dëgjoi shpjegimet e kërkuesit, përfaqësuesit të tij dhe shqyrtoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Kërkuesi Ilir Sula, ish-shef i ndjekjes së krimeve pranë Komisarariatit të rrethit Kukës, me vendim nr.998, datë 03.12.1998 të Gjykatës së rrethit Tiranë, është deklaruar fajtor për veprën penale të veprimeve arbitrare ndaj shtetasit Arben Alia dhe në bazë të nenit 250 të Kodit Penal, është dënuar me kohën e qëndrimit të tij në arrest me burg dhe më pas, në arrest shtëpiak.

Mbi ankimin e kërkuesit, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr.30, datë 01.02. 1999 ka

vendosur prishjen e vendimit të sipërm dhe pushimin e çështjes në ngarkim të tij. Duke mos u pajtuar me këtë zgjidhje, prokurori pranë kësaj gjykate ka ushtruar rekurs kundër këtij vendimi. Kolegji penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 378, datë 23.06.1999 e ka prishur atë dhe ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së rrethit Tiranë.

Ashtu siç parashtrohet edhe në kërkesën drejtuar gjykatës Kushtetuese, nga shqyrtimi që kjo i bëri asaj në seancë plenare, rezultoi se gjykimi i zhvilluar në Gjykatën e Lartë është shoqëruar me shkeljen e parimit të sanksionuar në paragrafin e parë të nenit 42 të Kushtetutës, sipas të cilit liria, prona dhe të drejtat e njohura me Kushtetutë ose me ligj, nuk mund të cënohen pa një proces të rregullt ligjor.

Konkretisht, kolegji penal i Gjykatës së Lartë, çështjen e ka gjykuar në mungesë të kërkuarit, pa pasur ky si i pandehur dijeni për ditën e gjykimit. Madje, edhe pasi e ka caktuar atë për gjykim, ai nuk ka marrë masa për t'i bërë atij të njohur jo vetëm shkaqet e ankimit, por as faktin e vënies së saj në lëvizje nga ana e prokurorit.

Avokati që e ka mbrojtur kërkuarin në Gjykatën e Rrethit në Gjykatën e Apelit, është lejuar të marrë pjesë si mbrojtës i tij edhe në gjykimin e zhvilluar pranë Gjykatës së Lartë, pa qenë ai i pajisur sipas rregullit me akt përfaqësimi të lëshuar në format e parashikuara nga ligji.

Mungesa e këtij akti, bën që një mbrojtje e tillë të jetë e pa vleshme dhe të mos prodhojë asnjë efekt, si për gjykatën ashtu edhe për të pandehurin. Kjo parregullsi në gjykimin e çështjes e ka burimin në mosrespektimin e kërkesave të nenit 437, pika 4 të Kodit të Procedurës Penale. Në vështirë të kësaj dispozite, nëqoftëse Kryetari i Kolegjit Penal do të kishte verifikuar legjitimitetin e avokatit si mbrojtës i të pandehurit, do të kishte konstatuar se ky nuk legjitimohej dhe për rrjedhojë, nuk do të kishte lejuar të merrte pjesë në këtë gjykim.

Është e qartë se shkelje të kësaj natyre, që cënojnë parimin e mbrojtjes në gjyq, ndikojnë drejtëpërsëdrejti në dhënien e drejtësisë dhe përbëjnë një nga format e procesit të parregullt ligjor.

Përsa i përket pretendimit tjetër të kërkuarit, lidhur me mosmarrjen e provave të kërkuara prej tij gjatë gjykimit në shkallë të parë, Gjykata Kushtetuese çmon se ky qëndrim i gjykatës që ka shqyrtuar çështjen konkrete, nuk ka të bëjë me mosrespektimin e kërkesave të procesit të rregullt ligjor. Për rrjedhojë, nuk është në kompetencë të Gjykatës Kushtetuese të zgjidhë këtë problem juridik. Nëse ky gjykim, është shoqëruar me mangësi në hetime ose me vlerësim të gabuar të provave, kjo është një çështje që i takon vetëm juridiksionit gjyqësor, d.m.th., është gjykata e zakonshme më e lartë, ajo që me ligj është autorizuar për ndreqjen e këtyre të metave të pretenduara nga kërkuari.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të nenit 131/f të Kushtetutës dhe nenit 72, 77 dhe 86 të Ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”,

V E N D O S I :

Shfuqizimin si antikushtetues të Vendimit nr.378, datë 23.06.1999 të kolegjit penal të Gjykatës së Lartë. Çështja i dërgohet për shqyrtim kolegjit penal po të kësaj gjykate.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Tiranë më 18.04.2000

Nr. 18 i Regj. Themeltar.

Nr. 20 i Vendimit.